

мане. *Д. р. 142.* Коня Марку ли му говореше: Подстегни ме съ дванайсетъ колани, Два-та ние да сѣ обидиме. *М. 9.* А друженки невѣрници! Що ме мене не вѣрвите? *М. 14.* Мие на бракъ те канихме. *М. 28.* Душа мие немой да с' огрешиме. *М. 29.* Сега ние, брате, загинахме. *М. 38.* Мене синъ ми ме изва'атъ, Я со мене не ве сака. *М. 44.* Айде мие да сѣ разделиме. *М. 47.* Бегай сега, старе игумене, Да бегаме во гора зелена, Оти господъ молю (*старе игумене!*) да не ни дексалъ, Оти душманъ дойде сѣ приблиза, Оти душманъ живи ке нѣ колитъ, Ке нѣ колитъ, живи ке нѣ нечитъ. *М. 48.* Не сакаме ни вино, ни рака, Тукъ нѣ пушилъ краля отъ Будима, Да ни да'нишъ твоє мажко дете. *М. 49 р. 57.* Семъ юнаци живи нѣ фатіе Нѣ фарліе во темна зжидана. *М. 54.* Мене миналѣтъ години много мя боли жбѣтъ. *П. 22.* Ще да пойдитъ тамо се оздратъ, Аль ъ кабилъ да нѣ (*насъ*) однесите. *М. 55 р. 72.* Стан'те, стан'те, по мене идете, Ясъ ке ода напредъ предъ сватог. *ib. 59.* Со Латини побратимство чинишъ; Аль не знаишъ, оти сѣ безверни, Какъ нѣ капи, така не нѣ държа. *М. 84.* Мие два-та вино да пиеме. *М. 101.* Синко Стоѣне, Стоѣне! Тя не е, синко, за назе, Че си ъ либи огнянъ змей. *ib. 128.* На порта трона младъ патникъ—У назе пита за конакъ. *ib. 134.* Насъ нѣ робя поленіе. *ib. р. 137.* Сѣ мжнатъ да нѣ разделятъ Тебека, Мито, отъ мене, Менека, Мито, отъ тебе. *ib. 444.* Мие не те въ града прибираме Нити тебѣ мома изважаме. *ib. 518.* Мие многу не сакаме Петъ хиляди и петъ аспри; Петъ хиляди да сѣ твои, Пет-те аспри да сѣ наши. *ib. 578.* Горица ле лилѣкова, Разрѣди си, разклони ся! Стори мѣи пѣтъ да мина. *Пк. 16.* Дай си ферманъ у менъ и да та пусна. *Ч. 248.* „Азъ самъ пратенъ отъ еди кой си царъ да искамъ дашеря ти за сина му.“—„Намо е за даване и защо да ви я не дадемъ. *Ч. 249. Ср. подъ сл. ядъ. Ч. 251.* Чи смъ са снощи карали, Лоши си думы думали,—Той на менъ и азъ нему. *Ч. 263.* Иди си, либе, не щъ та; Менъ ми са смѣжатъ хора-та. *Ч. 265.* Ни смо ние, брате! *Ср. подъ сл. Шопъ. Ч. 196.* Ния теби вардимъ сига седимъ годянъ. *Ч. 304.* Чи повнишъ ли, или ни повнишъ, Кака е майка тиоглила, Доде на майка исхрани Накива (*=онака*) малки близнаци? *Ч. 322.* Што ке чума е въ назика, Че а самъ една на майка, Азъ да оумре, кой да остане? *В. 181.* Леле Петро бела Божо! Море дека си вчера жнала?—Е бре лѣдо, лѣдо младо! Што ти е тебе за менека, Азъ дека самъ вчера жнала. *ib. 186.* Видеха не (*насъ*) подарето, Исв'рлиха тенки пѣшки, И ѣдриха златни крила. *В. 276.* Жены-тъ ни нѣ продаватъ и ни потѣжкватъ честъта. *Х. I, 15.* Менъ ми домигъ. *Х. I, 44.* Менѣ пакъ ми домигъ и за това теле. *ib. 45.* Днесъ откриватъ сичката си душа, а сутра, като да не са ни рѣчъ